

OBLUPOWAĆ (6) *vb impf*

Oba o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz -ować).

inf obłupować (1). ◇ praes 1 sg obłupuję (5).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. obłupie.

1. *Obdzierać coś z zewnętrznej powłoki, obierać; decorticare, deglabrare, despoliare Calep, Cn; delibrare, glubere Cn (5) : Decortico – Skorę odzierać, obłupuję. Calep 292b, 298a, 312b.*

*Zwrot: »obłupować z skorek, skorę« (1:1): ale ie [nasienie ogórkowe, citrullowe, malonowe] trzeba zwirzchnich fkorek obłupować á poti^m mařz ie zetrzeć *FalZioł* I 31d; Exalburno – Obłupuję skore przy drzewie blizfzą *Calep* 381a.*

2. *Oddzielać część od całości (1) : Destringo – Obriwam, obłamuję, obłupuję. Calep 313b.*

Synonimy: 1. obierać, oddziierać, odzierać; 2. obierać, obrywać.

Formacje współrdzenne cf ŁUPIĆ.

Cf OBLUPOWANIE